

За останні 24 години

- 07:00 Стане батьком через три роки після загибелі: вдова вдова з Херсона чекає дитину
- 06:55 Австралія виділяє додаткові \$100 мільйонів для України на ППО та боєприпаси
- 06:28 Україна де-факто є другою армією НАТО, і європейські лідери це визнають... З'являється у Брюсселі
- 05:30 19 червня - яке сьогодні церковне свято, що сьогодні не можна робити, традиції та прикмети цього дня

18 червня

21:52 Топтун повністю зняв російську блокаду

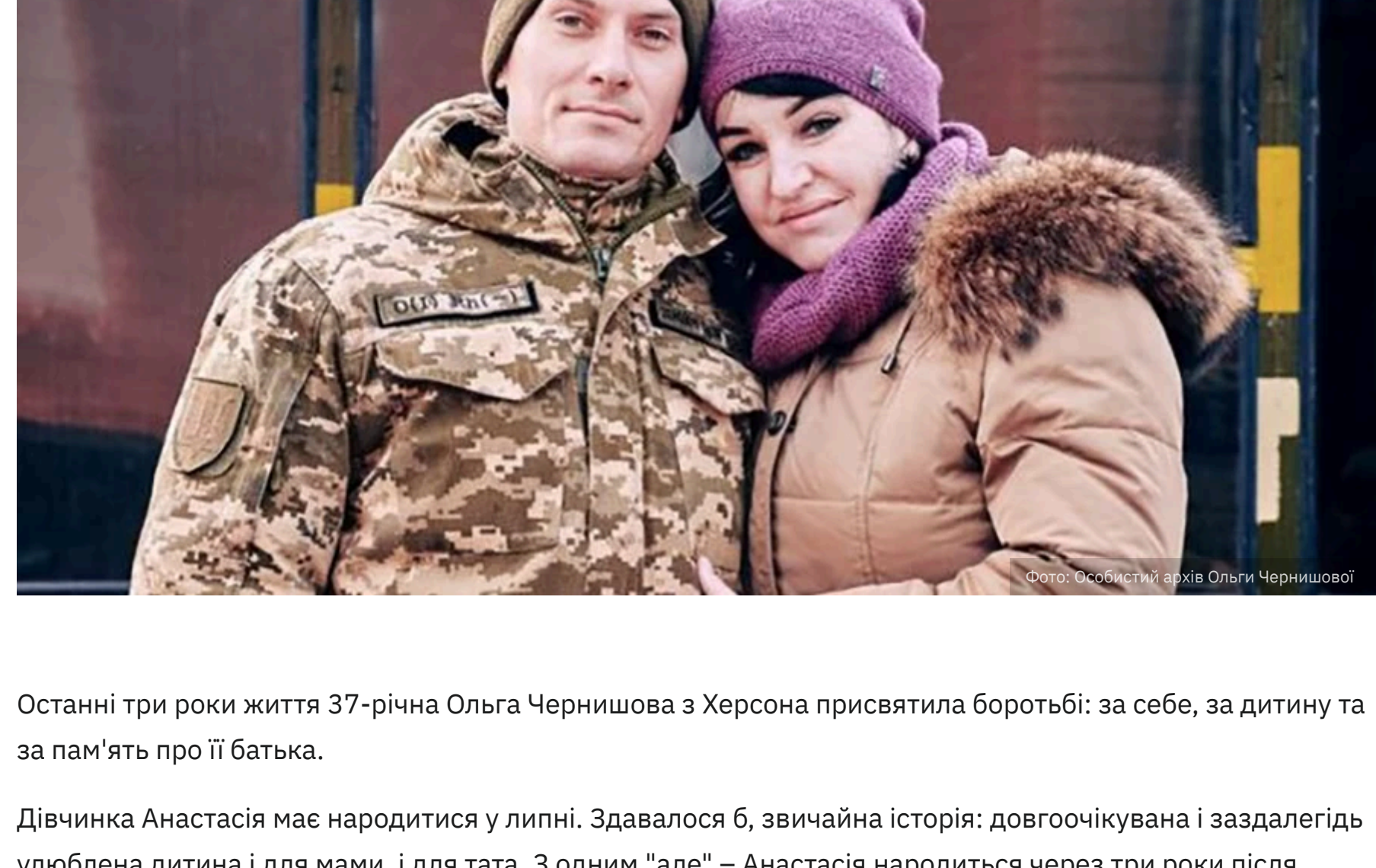
ЗАВАНТАЖИТИ ЩЕ

РЕКЛАМА

Головна / Події

Стане батьком через три роки після загибелі: вдова вдова з Херсона чекає дитину

ГАННА МИЦІШВИЧ 19 червня 07:00

Останні три роки життя 37-річна Ольга Чернишова з Херсона присвятила боротьбі: за себе, за дитину та за пам'ять про її батька.

Дівчинка Анастасія має народитися у липні. Здалося б, звичайна історія: доведеної вана і заздальгидь улюблена дитина і для мамі, і для тата. З однин "але" — Анастасія народиться через три роки після смерті її тата Сергія Чернишова. Йому — завжди 33.

Завагітніти не виходило

Військовослужбовець Сергій Чернишов був готовий до того, що може загинути. І готував до цього свою дружину. Дітей у них на момент його мобілізації не було, проте саме діти, продовження роду, залишалися для нього найважливішою метою в житті. Як і для його коханої. Наставляв дружину: у будь-якому разі головне — не розкисай. І йди до нашої мети — стати батьками.

РЕКЛАМА

Вони прожили разом сім років — найщасливіший для неї, як каже Ольга Чернишова, час. Вона хотіла двох дітей, він — трьох. Це було одним із небагатьох приводів для суперечок між ними...

— Сергій був дуже емпатичним, — згадує у розмові з Коротко про Ольгу Чернишова. — На обгортках з-під жуйок "love is" — пам'ятаєте так? — була фраза: "Кохання — це коли вона їсть цукерку, а йому солодко". Оце про нього.

Але доля чомусь не поспішала тишити їх потомством. Тому пара зважилася на штучне запліднення.

— Час від часу я заповнювала заявки на участь у програмах екстракорпорального запліднення, — продовжує Ольга Чернишова. — Взимку 2022 року ми вважали за збір документів та аналізи. На результати останніх чекали 26 лютого. Але за два дні до цього життя змінилося. Спершу — окупація, потім ми стали переселенцями. Майже на рік узагалі забули про дітей.

Ольга та Сергій познайомилися на відпочинку на морі та прожили разом сім щасливих років. Фото: Особистий архів Ольги Чернишовой

Вийхав із Херсона, щоб піти до ЗСУ

Сергій поривався до військомату з перших днів повномасштабної війни. Зрозуміло, що із Херсона треба було вийхати на підконтрольну Україні територію.

— Спочатку ми планували, що Сергій вийде один, а я чекаю на нашу армію в Херсоні, — згадує Ольга. — Але через мою проукраїнську позицію, яку я не приховувала, вела проукраїнську групу в сошмережах, стало зрозуміло, що вийждати треба обом.

РЕКЛАМА

Ольга не соромилася висловлювати свою думку окупантам в обличчя. Так, побачивши роздану гуманітарки від них, не побоялася підійти і сказати, що думає про них, і про країну та президента.

А одного разу Ольгу знали з маршрутки та потягли у невідомому напрямку. Фотографували, вбивали дані у комп'ютер.

— Я вже прощалася з життям, — зізнається Ольга. — Розуміла, що або відправлять на підвал, або на місці "порішати". Але вони не знайшли телефон, і я дуже здивувалася, коли мене відпустили.

Тоді й вирішили — настав час. Сподівалися, що поки дійде їхня черга на евакуацію, а вона займала на той момент близько двох місць, місто напевно звільнять. Але в їхньому випадку передзвонили вже наступного дня. На початку липня сім'я вийхала в Умань. Тут Сергій пішов у військомат. Незабаром опинився за 10 км від ліній фронту. Потім — "на нулі".

РЕКЛАМА

Останнє спільне фото, зроблене під час проваді у 30-у бригаду. Фото: Особистий архів Ольги Чернишовой

Загинув за два тижні до відпустки

Коли 26 грудня 2022 року Ольга прийняла дзвінок із повідомленням, що їхня родина перемогла і може брати участь у проєкті ЕКЗ, він уже був на фронті. Там його й застала ця новина.

Військовому вдалося відпроситися в короткострокову відпустку на день у Дніпро — щоб підписати контракт і клінікою, заморозити матеріал і дати дозвіл Ользі розпоряджатися ним у разі його загибелі.

— Його метою в житті була дитина, він мріяв про сина, — каже Ольга. — Ми обоє мріяли.

У лютому 2023 року Ольга вже була впевнена, що чоловік загинув. Не зателефонував, не написав після того, як вся його група повернулася з позицій. Ну як всі: як написали у групі дружини інших військових, хто вийшов — уже з'явився на зв'язку. Якщо ні — значить «200». З такими думками вона й поїхала на процедури до клініки. На щастя, того разу тривога виявилася хибною, Сергій тоді залишився живим. Його записало до пояса снігом у окопі, він замерз і вирішив спочатку відійти-відігрітися. І тому з позиції повернувся пізніше.

РЕКЛАМА

На selfie для дружини Сергій завжди посміхався. Фото: Особистий архів Ольги Чернишовой

Пише контакту, який більше не відповідає

Це було за день до загибелі. 17 травня зв'язку вже не було. Це не здивувало жінку: війна. Зв'язку часом і тижня могло не бути. А 18 травня надійшов дзвінок із незнайомого номера. Соцзахист. Дев'ять вечора.

— Скажіть, де ви знаходитесь, під'їдемо до будь-якої точки, — пролунало на тому кінці дроту.

РЕКЛАМА

Ольга здивовано назвала адресу. Вийшла надвір. Коли з машини, що загальмувала, вийшов чоловік у піджаку і конвертоні у руках, вона все зрозуміла. Ті кілька хвилин, що він мовчав, дали можливість це трохи побути з Сергієм. Живим. Потім розкрила конверт.

Того дня померла частина Ольги. Але все ж таки жінка змогла зібрати себе з уламків, пам'ятаючи про свою клятву коханому — добитися їхньої головної мети: народження дитини.

Хоча виконати її було непростю, Ольга вже майже на фініші — зараз вона на останніх термінах.

— Віддалений». У мерехті був «дуже давню». Ольга ще довго писала йому, відправляла голосові. Розповідала новини про себе, про процедури у клініці, про рух до їхньої мрії — дитини. Передавала вітання від друзів-військових, які пам'ятають Сергія.

— Ми обоє не хотіли зайвий раз хвилювати одне одного, — ділиться Ольга. — Розуміли: другому також складно. Кожен має свій фронт. У нього — оборона країни, у мене — шлях до шутиного запліднення. Він завжди казав: «Пам'ятай про мету». Здатись після цього було б зрадою.

Щоправда, вийшов не хлопчик, як мріяв чоловік, а дівчинка. Але Ольга вважає, що це і на краще. Та й опці "вибір статі" не передбачено, адже для пересадки лікарі обирають найсильніший ембріон. Ним і була Анастасія.

— Коли я запитала себе: як же тебе назвати? — одразу блискавично виникла думка, що вона має називатися на «А», — продовжує Ольга Чернишова. — Настя, Настюха — мені не подобається, але повне ім'я — дитина. І воно підходить до прізвища та по батькові.

Порука портретом Сергія фото УЗД їхньої майбутньої доньки. Фото: Особистий архів Ольги Чернишовой

«Мета буде досягнута!»

Дався цей шлях майбутній мамі непросто. Лежали і можливим синдромом Дауна, і відсутністю носа. Але незважаючи на всі «страшилки», наступні аналізи та дослідження показали: дитина абсолютно здорова.

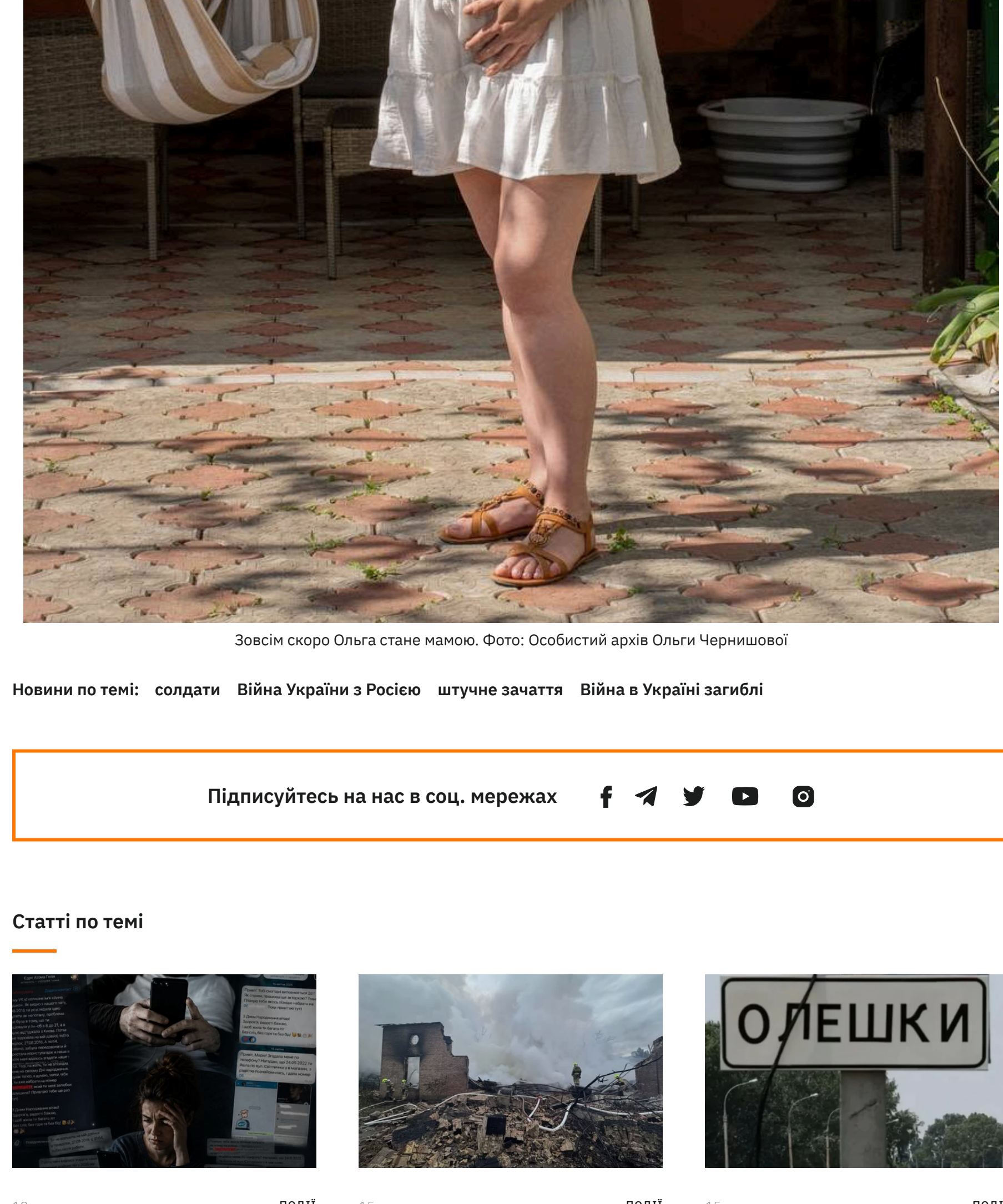
— Мені було важко, фізично дуже погано, багато побочок, — зазначає Ольга. — Плюс вік — мені більше 35. Але на переривання я все одно не пішла б. Є, звісно, ризики для мене. Але головне — дитина. З нею все гаразд, і це диво.

Тепер, каже Ольга, щоб смерть коханого не була марною, вона має жити за двох.

— Жінкам, які переживають таку ж втрату, я б радила те саме, — зазначає Ольга. — Мені це допомогло. Ця «сніжинка», яку він так хотів і чекав, це все, що в мене залишилося. Є для чого жити.

Звичайно, не обійшлося без злостивців, які в'їдливо підмічали: «Заздальгидь прир'єкає дитину жити сиротою». Але... інакше вона не може. А слова сторонніх не важливі.

— Хочеться, щоб донька знала, що батько був гідною людиною, дуже її чекав і заради неї в'їдав життя, — підсумовує Ольга. — І вона — те, заради чого продовжила жити і я. Впевнена, що, з огляду на обставини її народження, на неї чекає велике майбутнє. У мене є слова для Сергія: "дякую за все — і пробаць". І головне: мета буде досягнута!

Завсім скоро Ольга стане мамочкою. Фото: Особистий архів Ольги Чернишовой

Новини по темі: солдати Війна України з Росією шутинне зачаття Війна в Україні загиблі

Підпишіться на нас в соц. мережах

Статті по темі

- 15 червня Переслідував жінок багато років: що відомо про кінського "стадкера Вігго" та сотню його жертв
- 10 червня Керівника пресслужби кінстудії Доженка: музей, кінство, що відрізняє — це музей Олександра Доженка
- 15 червня Екскмер Олешки: Люди жнуть фактично серед окопів — без їжі, світла та газу